

Sygn. akt IV U 181/14

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

<b>Przewodniczący</b>	<b>SSO Elżbieta Wojtczuk</b>
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2014 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania F. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia (...)r. Nr (...)

w sprawie F. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

**I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu F. K. przysługuje prawo do emerytury od dnia 19.11.2013 r.,**

**II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz F. K. kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt: IV U 181/14

## UZASADNIENIE

Decyzją z (...)r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił F. K. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych przyjął okresy zatrudnienia w Zakładach (...) od 27.09.1971 r. do 14.01.1972 r.

Odwołanie od w/w decyzji złożył F. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że w okresie od 01.09.1973 r. do 13.08.1992 r. pracował w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. na stanowiskach: operatora wózka akumulatorowego, zbrojarza, maszynisty żurawia gaśnicowego, maszynisty

koparki, a przez ostatni rok jako robotnik budowlany, które wyszczególnione są w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. jako praca wykonywana w warunkach szczególnych (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

### **Sąd ustalił, co następuje:**

Ubezpieczony **F. K.** w dniu (...)r. ukończył (...)rok życia. W dniu 19 listopada 2013 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 29 lat, 3 miesięcy i 19 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 29 lat, i 4 dni, a okresy nieskładkowe 3 miesiące i 15 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił łącznie staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 3 miesięcy i 18 dni. Z uwagi na brak wymaganego ustawą 15 –letniego stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 3 stycznia 2014 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 03.01.2014 r. – k.31 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Ubezpieczony w okresie od 3 października 1968 r. do 5 maja 1971 r. pracował na stanowisku pracownika fizycznego w Hucie (...) w K. –S. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadcstwo pracy k. 9 akt emerytalnych). Na początku swojego zatrudnienia ubezpieczony pracował na dziale prażalnia, a następnie po złożeniu w dniu 17.09.1969 r. wniosku o przeniesienie na dział walcownia, od 20.09.1969 r. pracował na tym dziale. Następnie został przeniesiony na stanowisko pomocnika murarza (k.22 akt osobowych). Pracodawca wypowiedział ubezpieczonemu warunki pracy na dzień 31.03.1971 r. na zlecenie lekarza zakładowego i w okresie wypowiedzenia ubezpieczony został zatrudniony w straży przemysłowej jako wartownik (k.16 akt osobowych). Po upływie okresu wypowiedzenia ubezpieczonemu powierzono obowiązki pomocnika murarza (k.12 akt osobowych) i pracę na tym stanowisku wykonywał do końca zatrudnienia w Hucie (...).

W okresie od dnia 27 września 1971 r. do 14.01.1972 r. ubezpieczony pracował w Zakładach (...) na stanowisku robotnika na dole (świadcstwo pracy k. 10 akt emerytalnych).

W okresie od 7 lutego 1972 r. do 14 sierpnia 1973 r. ubezpieczony zatrudniony był w Jednostce Wojskowej nr (...) jako robotnik transportowy. Zajmował się rozładunkiem wagonów i konserwacją części, które przychodziły w wagonach tj. akumulatory, lamp i inne (świadcstwo pracy k. 11 akt emerytalnych oraz akta osobowe k. 29-37, zeznania ubezpieczonego k. 54).

F. K. od dnia 1 września 1973 r. został przyjęty do pracy w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) (następnie (...) Przedsiębiorstwo Budownictwa (...)) na stanowisko operatora wózka akumulatorowego. Od dnia 1 lutego 1975 r. ubezpieczony rozpoczął pracę na stanowisku zbrojarza. Dnia 6 lipca 1976 r. ubezpieczony otrzymał uprawnienia dla maszynistów ciężkich maszyn budowlanych i przyznano mu uprawnienia kat. III rodzaj specjalności – żurawie samojezdne gaśiennicowe do 15 ton. Dnia 8 listopada 1976 r. ubezpieczony złożył wniosek o przeniesienie go z Zakładu produkcji pomocniczej, gdzie pracował na stanowisku zbrojarza do Zakładu usług produkcyjnych powołując się na uzyskane uprawnienia operatora żurawii gaśiennicowych. Z dniem 4 kwietnia 1977 r. zmieniono ubezpieczonemu dotychczasowe warunki pracy i powierzono stanowisko maszynisty żurawia gaśiennicowego. Od dnia 1 września 1980 r. powierzono ubezpieczonemu obowiązki maszynisty koparki. Ubezpieczony posiadał uprawnienia do obsługi koparek, ładowarek, żurawii gaśiennicowych. Na bazie sprzętu obsługiwał następujące maszyny: koparka (...), Koparka K-606, ładowarka Ł-200, koparko-spycharka (...), koparko-ładowarka k- (...) (k.53 akt osobowych). W okresie od 4 grudnia 1989 r. ubezpieczonemu powierzono obowiązki robotnika budowlanego (k. 31 akt osobowych) przy rozładunku materiałów sypkich na betonowni (zeznania świadków: B. B. k. 13v-14, J. H. k. 14-14v, T. K. k.51v-52 akta osobowe).

W okresie od 05 maja 1986 r. do 29 lipca 1988 r. oraz w okresie od 28.01.1991 r. do 31.08.1992 r. ubezpieczony będąc zatrudnionym w (...) przebywał na urlopie bezpłatnym. Będąc na pierwszym urlopie bezpłatnym ubezpieczony

zatrudnił się w (...) Przedsiębiorstwie (...) w okresie od 5 maja 1986 r. do 30 września 1986 r. na stanowisku operatora koparki (świadcstwo pracy k. 13 akt emerytalnych), a następnie od 7.11.1986 r. do 09.05.1988 r. w P.E.B.K. D., następnie (...) S.A. (obecnie (...) S.A.) i pracował na stanowisku operatora ładowarki na budowie eksportowej w Iraku (świadcstwo pracy k. 15 akt emerytalnych, zeznania świadków: R. G. k.52-52v). Będąc drugi raz na urlopie bezpłatnym ubezpieczony od dnia 04.02.1991 r. pracował w Przedsiębiorstwie Producyjno-Handlowym (...) Spółka z o.o. w W. na stanowisku operatora sprzętu ciężkiego: dźwigu, ładowarki, palownicy w pełnym wymiarze czasu pracy i pracował tam do 17 marca 1995 r. (świadcstwo pracy k. 18 akt emerytalnych, zeznania świadka W. Ż. k.52v-53). W czasie wskazanego zatrudnienia ubezpieczony pracował na budowie eksportowej w Turcji w okresie od 19.05.1993 r. do 30.10.1993 r., gdzie pracował jako operator ładowarki (świadcstwo pracy k. 16 akt emerytalnych oraz akta osobowe, zeznania ubezpieczonego k.53-54).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczności niesporna, oświadczenie zawarte we wniosku o emeryturę -k. 2 akt emerytalnych ubezpieczonego).

### **Sąd zważył, co następuje:**

Odwołanie F. K. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymaganą ustawą wiek z dniem 110 sierpnia 2010 r., nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że we wskazanych przez ubezpieczonego okresach zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) od 1 lutego 1975 r. do 3 kwietnia 1977r. ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku zbrojarza (2 lata, 3 miesiące i 2 dni), co stanowi pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A, dziale V poz. 4 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, następnie po nabyciu uprawnień na operatora sprzętu ciężkiego ubezpieczony w dniu 6 lipca 1976 r., od dnia 4 kwietnia 1977 r. zmieniono ubezpieczonemu dotychczasowe warunki pracy i powierzono stanowisko maszynisty żurawia gaśnicowego. Ubezpieczony jako operator sprzętu

ciężkiego: żurawia gąsiennicowego, koparki stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował do 04.05.1986 r. (9 lat, 1 miesiąc), a następnie od 30.07.1988 r. do 03.12.1989 r. (1 rok, 3 miesiące i 3 dni), co stanowi pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A, dziale V poz. 3 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Powyższe ustalenia Sądu potwierdzają dokumenty znajdujące się w aktach osobowych ubezpieczonego w postaci umowy o pracę, angaży oraz dowód z zeznań świadków: B. B. k. 13v-14, J. H. k. 14-14v, T. K. k.51v-52.

Do pracy w warunkach szczególnych w ocenie Sądu powinien być również zaliczony ubezpieczonemu okres zatrudnienia (...) Przedsiębiorstwie (...) w okresie od 5 maja 1986 r. do 30 września 1986 r. (4 miesiące i 25 dni) na stanowisku operatora koparki, a następnie od 7.11.1986 r. do 09.05.1988 r. (1 rok, 6 miesięcy i 2 dni), kiedy ubezpieczony pracował na stanowisku operatora ładowarki na budowie eksportowej w Iraku, od 04.02.1991 r. do 18.05.1993 r. i od 1 listopada 1993 r. do 17.03.1995 r. (2 lata, 9 miesięcy) w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Handlowym (...) Sp. z o.o. w W., gdzie pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy również jako operator sprzętu ciężkiego oraz okres zatrudnienia na budowie eksportowej w Turcji w okresie od 19.05.1993 r. do 30.10.1993 r. (5 miesięcy i 11 dni), gdzie pracował jako operator ładowarki. Ubezpieczony w wymienionych okresach świadczył pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako operator sprzętu ciężkiego czyli pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A, dziale V poz. 3 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. cytowanego powyżej. Pracę w warunkach szczególnych dokumentują akta osobowe ubezpieczonego oraz przeprowadzony dowód z zeznań świadków: R. G. k.52-52v, W. Ż. k.52v-53 oraz zeznania ubezpieczonego k.53-54).

Sąd obdarzył wiarygodnością dowód z zeznań świadków oraz dowód z zeznań ubezpieczonego. Wymienione dowody potwierdzają fakt wykonywania przez ubezpieczonego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prac na stanowisku zbrojarza i operatora sprzętu ciężkiego w zakładach pracy wyszczególnionych w stanie faktycznym. Przesłuchani świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w tym samym czasie co ubezpieczony i tak jak on pracowali na budowach jako operatorzy sprzętu ciężkiego. Zeznania wymienionych są spójne, logiczne korespondują ze sobą i z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentacji pracowniczej zgromadzonej w aktach osobowych ubezpieczonego. Wskazując na powyższe należało uznać, że ubezpieczony na datę 1 stycznia 1999 r. udowodnił staż pracy w warunkach szczególnych w łącznym wymiarze 17 lat, 8 miesięcy i 13 dni.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477<sup>14</sup> § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że F. K. przysługuje prawo do emerytury od (...). tj. od daty złożenia wniosku o prawo do emerytury zgodnie z żądaniem pełnomocnika ubezpieczonego wyrażonym na rozprawie dnia 17 listopada 2014r. (k.54).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.